

at gjøre at beholde. Beskyttelsen. Nei, det er Fabrikkerne om at gjøre at tilvirke et stort Quantum Varer og at affætte dem saaledes, at de kunne drive deres Fabrik med Fordel, og dette viser, at Ordet „Beskyttelse“ er, som jeg før tillod mig at bemærke, et Stikord, som Frihandelsmændene bruge i Mangel af sande Grunde. De øvrige Endringsforslag, som her ligger for, og hvilke jeg har været Deltager i at stille, henhøre under den Betragtning, jeg før tillod mig at udtale om det Gavnlige og Nødvendige i at sørge for, at Gaandværkerne ikke blive altfor plubseligt og haardt ramte. Dertil henhører saaledes Forslaget om Paraplyer. Der findes i Toldbuddalgets Betænkning for ifjor fra 17 Paraplymagere i Kjøbenhavn en udsørlig Udbylling om, hvad Tilvirkningen af Paraplyer koster i Henseende til Told, og denne Udbylling, der er fremstillet med arithmetisk Nøjagtighed, og som jeg derfor ikke her vil gaa dybere ind paa, fører os til at antage, at Tolden bør forhøjes med 1 Mk. paa de forskjellige Positioner under denne Afdeling udover, hvad Regjeringen har foreslaet, for at ikke denne Slags Gaandværkere skal komme til at lide under Indførselen af Paraplyer. Jeg vil her gjøre opmærksom paa et Punkt, som jeg har havt Leilighed til at gjøre Erfaring om ifjor. Det er det, at Industridrivende i Danmark arbeide under meget vanskelige Bilkår end Industridrivende i andre Lande. Dette hidrører fra Landets Lidenhed og fra den ringe Forbrug, her er. Paraplymagerne i Kjøbenhavn faae Bestanddelene til Paraplyer og Parasoller især fra Rhinpreussen, og efter den franske Krig have de for en Del faaet dem fra Schweiz, men naar der er Forandring i Møderne paa Paraplyer og Parasoller, kommer Danmark til at staa tilbage hos Fabrikkerne for andre Lande, hvor der bruges meget større Partier. Jeg har ifjor foraar set Skrivelser fra Fabrikker i Rhinpreussen, der ellers levere Paraplymagerne og Paraplyhandlerne her de Bestanddele, hvoraf Paraplyerne sammensættes, Skrivelser, som gik ud paa at fortælle, at der var bestilt saa store Partier Varer fra London og England overhovedet paa Grund af den forandrede Mode paa Paraplyer og Parasoller, at der ikke kunde forsendes Noget til Kjøbenhavn i de første 3—6 Maanedes, og derfor maatte disse Paraplymagere ligge stille med deres Forretning i den Tid. Det er en Uanskelighed, hvorunder vi leve, og hvorunder vor Industri lider; den skal man tage noget Hensyn til og ikke anvende paa Danmark almindelige, rene og skjære Frihandelsgrundsetninger, der maaske passe paa England. Man kommer derved til at ramme faktiske Forhold og de bestaaende Tilstande anderledes, end man selv tror, og anderledes end man mener at burde gjøre det. Endvidere har jeg deltaget i at stille under Afdelingen: Skind Forslag angaaende Told paa Sandstø, Fodtøj og andre Skindvarer, og jeg er

der med til at stille et Forslag, som gaar ud paa at beskytte vore indenlandske Læderarbejder noget imod Overvældelse af udenlandske Fabrikker. Den ærede Rudsfører har talt om Sandstø. Ja, det er jo muligt, at der ikke indføres synderlig mange Sandstø, men den bestaaende Sandstøtold beviser netop, at der heri Landet kan fabrikeres billige Varer, og at altsaa Tolden ikke egentlig bruges som Beskyttelse. Der blev nævnt igaar af en æret Væder, jeg tror nok, det var den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fønger), at der ikke blev indført Fodtøj, men der er ifjor paa Kongens Nytorv etableret et helt stort Udsalg af fransk og tydsk Fodtøj, som skulde gaa ud paa at konkurrere med de bedre Skomagerearbejder i Kjøbenhavn. Jeg tror dog virkelig, at denne Toldnedsættelse paa almindelige Bællædningsstykker — jeg vil, kalde Fodtøj saaledes — til Exempel vil have en meget skadelig og besværende Indflydelse paa de Produktionsforeninger, som Gaandværkskvendene ere især med at danne, og som man i mange Henseender maa ønske fremmede. Jeg tror derfor, at en Bestræbelse efter at nedsætte Tolden for slige Forbrugs-gjenstande ikke er bifaldsværdig. Det er de samme Betragtninger, som have bragt et andet æret Medlem og mig til at foreslaa Tolden for visse Træ- og Lømmervarer, forhøjet. Denne Forhøjelse angaar egentlig ikke, hvad der kan kaldes det grove Arbejde, men den angaar egentlig Dreierarbejde. Vi tro, at dette henhører mere til Luxus, og at der følgelig ikke behøves en saa stor Toldnedsættelse, som der er bragt i Forslag. Jeg skal indskrænke mig hertil. Den Afstemning, som her foregaar, er jo ikke Andet end en foreløbig Afstemning, thi der kan jo ikke engang være Formodning, ja, jeg vil ikke nævne Saab om, at Toldloven kommer ud i Klar.

G. Petersen: Det ærede Medlem for Hørsens (Bajer) henvendte sig paa en Maade saa direkte til mig, den Gang han omtalte Tobaksbestatningen, at jeg finder mig foranlediget til at ytre mig derom. Det er ganske rigtigt, som han sagde, at jeg kan heller ikke betragte Tobak som Andet end en Luxusartikel, og jeg har derfor ikke kunnet følge med de forskellige Forslag, som her ere fremkomne derom, og navnlig kan jeg ikke betragte den Tobak, som enten igjennem Cigarer eller paa anden Maade røges, for at være Andet end en Luxusartikel, og den anden Tobak, den saakaldte Skraatobak, bliver jo i en meget lav Grad ramt af Bestatningen. Jeg indser meget vel, at dersom vi forhøje Tobaksbestatningen, vil det ogsaa blive nødvendigt at lægge en Skat paa Tobaksdyrkingen her i Landet, og jeg kan heller ikke se nogen saa overordentlig stor Fordeel deri. For mig staaer det, som om der er noget Unaturligt i at besorbe enhver Dyrkning ad en kunstig Vej, og som om der er noget Urigtigt i at ville saaledes paa en Maade